

POMÁHÁTE NÁM POMÁHAT

Číslo 6/2010

3. srpna 2010

Vážené přátelé, léto je v naší zemi časem dovolených a odpočinku. V zemích, kam směřuje naše pomoc, tomu tak není – např. v Indii začal v červnu nový školní rok, v Ugandě je zase červenec a sr-

pen náročným obdobím pro účetní a ekonomy, protože v červnu skončil ugandský účetní rok. Také v rámci rozvojových programů naší Charity probíhá řada zajímavých aktivit. O některých bychom Vás rádi informovali v dnešním Bulletinu. Přinášíme bližší pohled na krutý život dětí ulice v Kongu. Radostnější čtení přináší aktuality

ze Zambie či Indie, kde se také díky Vaší pomoci daří zlepšovat podmínky, v kterých žijí a vyrůstají děti z nejchudších vrstev společnosti.

Děkujeme Vám, že nám pomáháte těmto dětem pomáhat.

Jarmila Lomozová
Vedoucí Rozvojového střediska

PŘÍBĚH

KDYŽ SE KINSHASKÁ ULICE ZMĚNÍ V PEKLO...

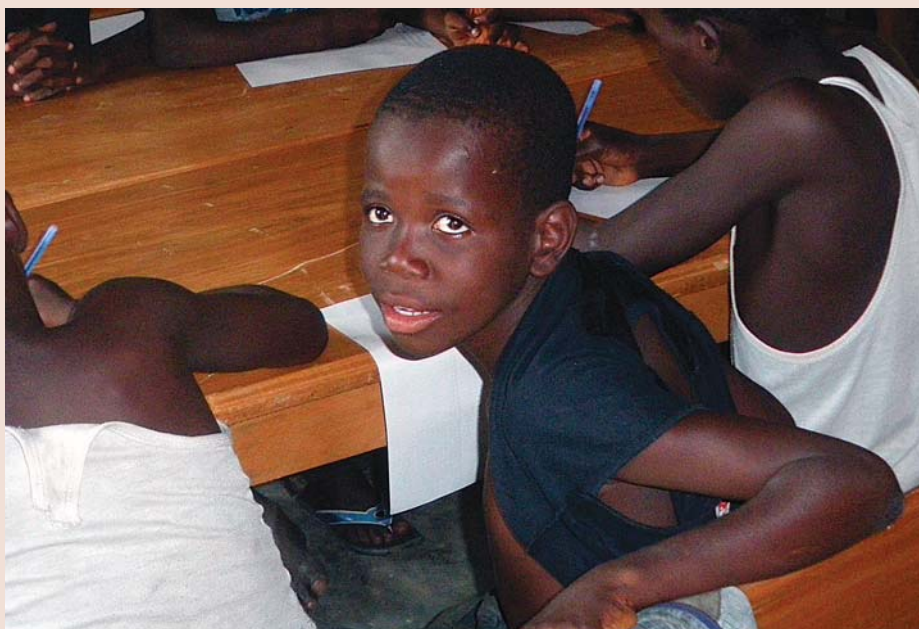
Victor byl sirotek, kterého od dětství vychovávali prarodiče. Byli chudí, a tak musel chlapec pracovat jako nosič nákladů. Přes zmíněné problémy se mu díky velkému talentu a snaze podařilo úspěšně dostat až do šesté třídy.

Jednou však ve finanční tísní prodal domácí plastikové židle. Když to jeho dědeček zjistil, rozřvený zvolal: „Jsi prohnáný čaro-

děj a můžeš za smrt svých rodičů a tet. Již nikdy Tě nebudu považovat za svého vnuka!“ Po těchto slovech se chlapcův svět zhroutil a Victor odešel z domu. Stal se z něj „šegé“, tedy dítě ulice.

Stejně jako ostatní děti ulice, i on si před přijetím mezi ně musel projít peklem. Iniciačním rituálem bylo totiž znásilnění jedním z vedoucích, aby Victor pochopil, které autoritě je od nynějška podřízen.

Ale ani každodenní život na ulici nebyl jednoduchý. Díky drobným krádežím či příležitostným pracím Victor vydělával peníze, které večer předával svým vůdcům. Když se mu nedařilo, byl bit. Za každé neuposlechnutí mu hrozilo polití roztaveným plastem či jiný tvrdý tělesný trest. Věděl však, že vůdcové mu v noci na oplátku poskytnou ochranu před pravidelnými raziemi policie. Kdyby ti starší nehledali

Chcete-li se o problematice dětí ulice dozvědět více, poslechněte si také záznam pořadu **Nad věcí z 21. června 2010 na Českém rozhlasu 1 – Radiožurnál.**

V rozhovoru Petra Matulová, vedoucí zahraničního oddělení Rozvojového střediska, vypráví o své letošní cestě do Konga, během níž navštívila také centrum Ndako ya biso.

skrytá místa k spánku, policie by je odvezla stovky kilometrů za město a tam by je ponechala na pospas osudu.

Na strasti života na ulici Victor i jeho noví přátelé zapomíná-

STŘEDISKO MIGRACE HLEDÁ DOBROVOLNÍKY

Středisko Migrace Arcidiecézní charity
Praha hledá dobrovolníky pro práci
s cizinci v uprchlickém táboře.

Jedná se o výpomoc s realizací volnočasových
aktivit a humanitárního skladu šatstva.

Pokud máte zájem poznávat jiné kultury,
jste přátelští, kreativní, spolehliví a zaujala
vás tato nabídka, kontaktujte nás na adrese:

uprchlici@charita-adopce.cz,
tel: 737 282 803

li díky pití načerno vyrobeného alkoholu z kukuřice, jehož vůně se jen málo lišila od čistého lihu. Mnoho dětí kvůli tomu oslepl, či si jinak poškodilo zdraví. Čas od času se jim také podařilo vyžebrať či ukrást cigarety. Díky nadměrnému užívání těchto omamných látek chlapci začal pomalu hrubnout hlas. Ještě více mu však zhrubnul charakter. Stal se agresivním a svou duševní bolest dával najevo nepřiměřenou tvrdostí k ostatním. Smířil se s tím, že do rodiny se již nikdy nevrátí.

Jednoho dne se však potkal s vychovatelem z *Ndako ya biso* a ten ho přesvědčil, že by se měli společně pokusit o smíření s dědečkem. Bohužel jejich setkání skončilo obrovským fiaskem. Jakmile dědeček zjistil, že přišli kvůli Victorovi, vykázal je z domu.

Vydali se tedy zkusit štěstí ještě do chlapcovy bývalé školy. A tam bylo jejich tajné přání vyslyšeno. Když ředitel školy, který měl Victora vždycky nesmírně rád, zjistil, co se s chlapcem děje, zvolal: „A co jeho školní docházka? Je to výborný student. Jestli nemá kde být, já ho u sebe přijmu a zůstanu s ním, dokud nedodělá zkoušky. A potom se ještě uvidí...“

Podpořte projekty na pomoc
dětem ulice v Kinshase
a z vašich peněz bude
podpořena stavba denního
centra, odborného učiliště
a práce sociálních pracovníků.
Své příspěvky zasílejte
na číslo účtu **749011/0100**,
VS 209 01. Děkujeme!

MARTIN EKOKANYA, dlouholetý sociální pracovník centra pro děti ulice Ndako ya biso, který sám přijal jednoho opuštěného chlapce, nám přiblížil problematiku dětí ulice v Kinshase.

❑ Kolik dětí ulice v Kinshase žije?

Přesná čísla neexistují, ale podle odhadů vlády a neziskových organizací v téměř desetimilionovém hlavním městě Konga žije asi 20.000 dětí bez domova.

❑ Jak se tyto děti dostanou na ulici?

Hlavním důvodem, proč děti utíkají od svých rodin, je několik desetiletí trvající ekonomická krize. Mnoho dětí na ulici vyžene jednoduše hlad. Jejich rodiče či opatrovníci jsou často tak chudí, že nemohou zajistit ani jedno jídlo denně. Další významnou skupinou jsou děti, které byly svými příbuznými obviněny z čarodějnictví a následně vypuzeny z domova.

Důvodem tohoto obvinění ve většině případů bývají naprosto standardní problémy jako noční pomočování či mluvení ze spaní. Poslední velkou skupinou jsou děti, které utekly před špatným zacházením ze strany nevlastních rodičů či příbuzných. Tři čtvrtiny všech dětí ulice jsou chlapci, jejichž průměrný věk je asi 14 let.

❑ Jakou roli má v problematice dětí ulice církev?

K nárůstu počtu dětí ulice přispívají bohužel také nové církve. Jejich představitelé často příbuzné přesvědčí, že to které dítě je čaroděj. Tradiční církve se naopak snaží svým věřícím

vysvětlovat nesmyslnost podobných tvrzení. Díky autoritě, kterou církevní hodnostáři v konžské společnosti mají, je třeba, aby se také církve aktivně zapojovaly do řešení této problematiky.

❑ Co je hlavním cílem centra pro děti ulice Ndako ya biso?

V našem centru usilujeme v první řadě o opětovný návrat dítěte do rodiny, protože jen tak se může vyvíjet a žít ve stabilním prostředí. Tomu samozřejmě předchází smířovací proces, při němž pracujeme s oběma stranami a snažíme se vyřešit problémy, které k odchodu dítěte na ulici vedly. Když je situace neřešitelná, hledáme pro dítě rodinu náhradní. Starším chlapcům, jejichž návrat domů je již téměř nemožný, umožňujeme vyučít se v některém z praktických oborů, aby se mohli v budoucnu osamostatnit a začít žít důstojný život.

ŠKOLNÉ PRO DÍTĚ V INDII? 410 KČ MĚSÍČNĚ!

Zavedli jsme pro vás možnost měsíčních plateb

Velmi si vážíme vaší pomoci dětem z programu Adopce na dálku. Víme, že pro spoustu z vás není roční částka na podporu dítěte částkou zanedbatelnou. Na váš podnět jsme proto hledali řešení, které by situaci usnadnilo. Výsledkem je příprava systému, který je schopen automaticky zpracovávat nejen roční, ale i měsíční platby. Od srpna tohoto roku si tak můžete vybrat novou, pohodlnější formu pro zasílání plateb.

JAK POSTUPOVAT, MÁTE-LI O TUTO SLUŽBU ZÁJEM:

- ✓ Nastavit si trvalý měsíční příkaz převodu z účtu ve vaší bance
- ✓ Příkaz musí obsahovat správný specifický a variabilní symbol
- ✓ Pokud podporujete více dětí, je potřeba nastavit odpovídající množství trvalých příkazů se správnými symboly

VÝŠE MĚSÍČNÍCH PLATEB

INDIE , dítě (roční platba 4 900 Kč)	410 Kč
INDIE , student (roční platba 6 000 Kč)	500 Kč
UGANDA (roční platba 7 000 Kč)	584 Kč
ZAMBIE (roční platba 8 000 Kč)	667 Kč
KONGO (roční platba 7 000 Kč)	584 Kč
THAJSKO , dítě (roční platba 5 500 Kč)	459 Kč
THAJSKO , student (roční platba 7 000 Kč)	584 Kč

Pozn.: Režim měsíčních splátek je možné nastavit pouze při provádění platby na území České republiky a netýká se podpory dětí z Litvy a Běloruska.

- ✓ **Sdělit své rozhodnutí o změně platebního režimu na emailovou adresu:**

platby@charita-adopce.cz,
případně telefonicky
(224 246 519 nebo 573).

Protože se jedná o novou službu, o kterou očekáváme velký zájem, chceme se vyhnout jakýmkoli technickým problémům. Tím, že nám sdělíte své rozhodnutí platit v jiných, než ročních intervalech (platit lze také čtvrt-

letně a pololetně), můžeme zajistit hladký průběh této změny.

Věříme, že možnost měsíčních splátek uvítáte a výše uvedené body nebudou představovat žádnou překážku. Děkujeme za spolupráci! Rovněž doufáme, že díky tomuto opatření se nám podaří získat nové příznivce programu Adopce na dálku. Děti, které potřebují naši pomoc, je stále mnoho.

Děkujeme, že nám pomáháte!

„CHCEME SI NOVÉ VĚCI ASPOŇ VYZKOUŠET..“

**AKTUALITA
Z INDIE**

...prosily děti ve škole v Hirebible, zapadlé oblasti jižní Indie. „Nám nevadí, že prší.“ Školní hřiště bylo po přivalových monzunech zcela rozblácené. Stále mrholilo, ale dětem to vůbec nevadilo. Žadonily, aby si mohly vyzkoušet nové sportovní náčiní, které jim bylo poskytnuto díky Rozvojovému fondu ADCH Praha. Sestra Ivy souhlasila a nestačila se divit. V mžiku bylo školní hřiště plné skotačících žáků s novými míči a raketami na badminton. Někteří bosí, někteří v žabkách, všichni však s nadšením klouzali po rozbahněné cestě a užívali si pohybu. Nové vybavení a pomůcky získali žáci také pro výuku biologie, chemie a fyziky.

Stejně tak byla od minulého roku pro více než 500 dětí této školy zavedena výuka angličtiny a počítačů. To vše i díky Vám, našim dárcům, kteří podporujete děti ve vzdělání a tím pomáháte i roz-

voji jejich blízkého okolí – školy, rodiny komunity.

Pokud byste rádi podpořili další obdobné projekty jako je tento, můžete přispět jakoukoli finanční částkou na účet

číslo **749011/0100** (Komerční banka Praha 2), variabilní symbol **914** (Všeobecné a odborné vzdělání).

Děkujeme!

PŮLSTOLETÍ KONŽSKÉ NEZÁVISLOSTI. JE TO DŮVOD K OSLAVÁM?

V letošním roce oslavuje 17 zemí afrického kontinentu půlstoletí nezávislosti. Patří mezi ně také nejlidnatější země frankofonní Afriky, Konžská demokratická republika, kde Arcidiecézní charita působí již od roku 2006. Velkolepé oslavy proběhly 30. června 2010 po celé zemi. Je však skutečně důvod slavit?

Pouhý fakt, že v afrických zemích je třeba realizovat humanitární a rozvojové projekty svědčí o tom, že je zde něco v nepořádku. Ne všude strávili posledních pět desetiletí budováním demokracie, fungujících institucí a systému, jehož hlavním cílem je docílit blaha populace. Kongo je bohužel příkladem naprosto opačným a není samo.

Nezávislost mnoha afrických států vedla k blahobytu pouze státních představitelů a rozmanitých elitních skupin. Většinová populace přežívá ze dne na den v chudobě a nedostatku. Nefungující infrastruktura, nedostupnost kvalitní zdravotnické péče a vzdělání, neexistence sociálního zabezpečení a korupce na všech úrovních jsou samy o sobě těžce řešitelným problémem. V Kongu však celou situaci komplikuje také víc jak deset let trvající krvavý konflikt, který brání jakékoli stabilizaci

země. Toho obratně využívají jak rebelské skupiny, tak firmy, které chtějí co nejvíce vytěžit z místního přírodního bohatství. Apatická vláda, jejímž hlavním cílem je udržet se u moci, vytváří pro pokračování tohoto smutného příběhu nejlepší podmínky.

Co tedy Kongu i dalším africkým zemím k jubileu přát? Hlav-

ně hodně zdraví a Božího požehnání, protože pro skutečnou změnu je třeba zdravých jedinců, kterým žehná Bůh. Oni musí mít na starost hlavní dynamiku transformace, protože nejlépe ví, jaký systém je pro ně nejlepší. Bez jejich zapojení by zvenčí zavedené uspořádání mohlo jen těžko fungovat. A jako dárek jim můžeme věnovat podporu vzdělání, osvěty a občanské společnosti. Stejně neocenitelná je také realizace rozvojových projektů, do nichž jsou příjemci pomoci sami zapojeni a získávají tak neocenitelné zkušenosti do budoucna.

DĚTI V ZAMBII ČESKOU REPUBLIKU ZNAJÍ!

“Znáš zemi svého dárce?” je jméno vědomostní soutěže, která probíhala od 10. března do 10. května 2010 v našich partnerských centrech v Zambii.

V každém centru dostaly děti za úkol zodpovědět 20 otázek, které se týkaly základních reálií o České republice. Měly přitom k dispozici různé publikace o naší republice, kde bylo možné vyhledat odpovědi na všechny otázky. Mnoho informací se také objevovalo v dopisech od dárců, které děti hojně využívaly.

Losování vítěze proběhlo při výročním setkání zambijských pracovníků programu Adopce na dálku v Mpanshye 17. června 2010. Konečnou vítězkou se stala Metridah Mwamulowe, žákyně 7. třídy ze střediska v Mukonchi, která 3. července 2010 při slavnostním předávání cen obdržela tričko, kalendář, školní batoh, knihy a fixy.

Metridah měla z vítězství obrovskou radost a vyjádřila potěšení nad tím, že se mohla více dozvědět o zemi, kde žije její sponzor.

Smyslem celé akce bylo nejen rozšíření základních vědomostí o zemi, odkud pochází dárci, ale také to, aby se žáci pokusili pracovat s předloženým textem a najít v něm požadovanou informaci. Soutěž měla ve všech centrech obrovský úspěch a v budoucnu budou mít jistě děti další možnosti zábavnou formou načerpat nové informace, které se v zambijských školách běžně neučí.

Soutěž o České republice mohl vyhrát jen jeden. V Zambii žije však mnoho dětí, pro které by bylo největší výhrou, kdyby se pro ně podařilo najít dárce v České republice.

Představujeme vám tři z těchto dětí:

DARUJTE VZDĚLÁNÍ TĚMTO DĚTEM

NAOMI CHIWETA

Desetiletá Naomi je veselá a přátelská dívka. Dřív nemohla chodit pravidelně do školy, protože se hodně stěhovala a žila u různých příbuzných. Nyní žije u svého strýce, který chápe důležitost vzdělání. Bydlí v domečku z nepálených cihel, kde nemají ani elektřinu, ani vodovod. Biologičtí rodiče s nimi nežijí. Matka pracuje v jiném regionu jako rolnice a otec má již novou manželku, takže o svou první rodinu se vůbec nestará. Naomi by se ráda stala zdravotní sestrou a doufá, že se jí to podaří.

PURITY KIFITA

Purity je dvanáct let a její rodiče zemřeli, když byla ještě malá. Nyní žije u své sestry i se svým bratrančem a sestřenicí.

Jejich ekonomická situace je velice složitá, protože sestra živí rodinu jen díky prodeji dřevěného uhlí. Purity nemá nikoho, kdo by ji podporoval ve studiu, takže ve škole nepatří mezi nejlepší studenty.

Je však talentovaná a snaživá a určitě by jí pomohlo, kdyby ji někdo ve studiu povzbuzoval.

INNOCENT CHIBUYE

Innocent oslavil nedávno čtrnáct let. Je to plachý chlapec, který má umělecké sklony. Jeho otec zemřel v roce 2001 a od té doby bydlí Innocent se svou babičkou. V domě z nepálených cihel s nimi žijí také tety a jejich rodiny. Matka se znovu provdala a bydlí se svou novou rodinou. Pro babičku je velice těžké zajistit obživu a zároveň platit školné svým vnoučatům. Innocent však přesto doufá, že se mu splní sen a stane se řidičem.

